

[Eva Uhrskov.]

sen var ved lovens behandling i 1968 inde på, om den lovgivning, der her er tale om, overhovedet er i arbejdstagerens interesse. Når revisionsbestemmelsen også i 1968 blev opretholdt, således at loven skulle forelægges folketinget til revision i 1971-72, skyldes det jo netop især, at et flertal i vedkommende folketingsudvalg havde tillkendegivet, at man var i tvivl om, hvorvidt loven kunne anses for tilfredsstillende på alle områder, og derfor var betænkelig ved at frafalde kravet om revision.

Når den nuværende handelsminister opfylder kravet om revision af loven ved at foreslå, at lovens § 14 bliver ophævet, nemlig den paragraf, der går ud på, at loven skal forelægges til revision, så vil det være naturligt at kigge grundigt på ministerens fremsættelsestale for at finde de argumenter, der for ministeren har bortvejret den tvivl, der var herskende i 1968, og som førte til kravet om revision.

Ministerens argument for at stryge revisionsbestemmelsen er, at de interesserede organisationer ikke i de mere end 16 år, loven har været i kraft, har fremsat ønske om ændringer. Det argument tænkte man åbenbart ikke på i 1968, men dengang havde loven selvfølgelig også kun været gældende i 13 år.

Når man ikke har krævet revision fra organisationernes side, skyldes det efter ministerens opfattelse — og det forekommer mig helt rigtigt — i særlig grad, at man i sin tid, da kommissionen afgav sin betænkning, havde fundet en for de implicerede parter acceptabel løsning. Det er så sandt, som det er sagt, men det må altså være de sidste 3½ års ro omkring loven, der har bortvejret tvivlen om, hvorvidt loven fungerer tilfredsstillende; undersøgelser eller andet materiale til støtte for, at loven fungerer bedst muligt og derfor ikke skal revideres, foreligger i alt fald ikke ifølge ministerens fremsættelsestale.

Det ligger mig naturligvis fjernt at tvivle på ministerens erklærede motiver for ikke at ville se nærmere på loven om arbejdstageres opfindelser. Alligevel vil jeg tillade mig at minde om, at man i maj 1968, da revisionsbestemmelsen blev bekræftet, stod i en anden markedspolitisk situation, end man gør i dag, nemlig over for Nordek-forhandlin-

gerne. Selv om jeg altså ikke tvivler på ministerens motiver, vil jeg alligevel bede ministeren redegøre for, om ikke et eventuelt medlemskab af fællesmarkedet som i øvrigt på alle andre områder også vil begrænse vor handlefrihed og udstikke retningslinjer for den lovgivning, som folketinget får lov at beskæftige sig med.

Jeg vil med andre ord spørge ministeren, om det er af hensyn til det, man lidt spøgefuldt har kaldt europaterne i Bruxelles, og af hensyn til en kommende ensretning af loven, at man ikke i dag ønsker at se nærmere på loven.

Vedrørende selve loven skal jeg blot afslutningsvis sige, at det må være uhyre væsentligt, at lovgivningen, selv om den kun beskæftiger sig med opfindelser, der kan tages patent på, af al magt opmuntrer de ansatte til at komme med ideer og forslag til små og store opfindelser og forbedringer, og at den i videst muligt omfang sikrer de ansattes retsstilling. Jeg vil gerne understrege, at det er en problemstilling, der vedrører spørgsmålet om demokrati på arbejdspladsen og økonomisk demokrati. Når arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, altså arbejdsgiverens ret til frit at disponere over arbejdskraft, tærner sammen med den ansattes ret til at disponere over sin hjernes frie og kreative indfald — og det er jo det, det drejer sig om, når en arbejdstager fremkommer med en opfindelse, der ikke af virksomheden er stillet som opgave — så bør de ansattes retsstilling sikres bedst muligt, og det er dette grænseområde, denne lov omhandler.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal takke for tilslutningen til dette lovfor-slag.

Hr. Knud Thomsen var så elskværdig at sige, at det vidnede om en vis dristighed, at jeg fremkom med det, og jeg må jo sige, at når man ser, hvor mange gange denne fjernelse er blevet foreslået, og hvor mange gange det er sket uden held, er det måske dristigt. Til gengæld må jeg vel have lov at sige, at både hr. Erik Andersen (Fr.borg amt)s, hr. Knud Thomsens og hr. Erik Hansens bemærkninger, så vidt jeg kunne skønne, til 100 pct. gik ind for, at man fjernede § 14 som foreslået.

Til hr. Christophersen kan jeg nævne, at